

Катъ се стопли, и заприпка
Зайче клето:
Иска пакъ да си отиде
На полето.

Ц. Калчевъ.

Майчини сълзи.

Една вечеръ Иванъ, като се върна отъ училище, забълъжи майка си много нажалена. Нейнитѣ очи бѣха много зачервени и сълзи лъщѣха по тѣхъ. Иванъ веднага разбра причината на това: прѣдъ майка му стоеше отворена неговата училищна книжка съ слабия му успѣхъ. Той се много натъжи, затвори се въ стаята и захвана дълбоко да мисли.

„Не, азъ ще гледамъ да се поправа; слѣдъ три мѣсеца ще бѣда първия ученикъ и ще зарадвамъ майка си!“ . . . Иванъ започна усилено да работи. Нѣма вече разсѣяни погледи и немислени отговори. Всеки день той бѣше готовъ съ своитѣ уроци.

Изминаха се три мѣсеца и занесоха Ивановата училищна книжка на майка му. Той намѣри майка си пакъ натъжена и насълзена. Но сега нейнитѣ сълзи не бѣха отъ скръбъ, а тя плачеше отъ радостъ!